

عدم مهارت:

شامل مواردی است که پزشک تبحر علمی و فنی لازم را برای انجام کار بخصوصی نداشته باشد مانند عدم تصمیم گیری به موقع نداشتن سرعت لازم برای انجام عمل جراحی و جلوگیری از عوارض قابل پیش بینی .

عدم رعایت مقررات دولتی:

یعنی عدم توجه به آیین نامه ها بخش نامه ها دستورالعملهای مقامات اداری مافوق نظام پزشکی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی که حاکم بر اشتغال به حرفه پزشکی و مربوط به حرفه های گوناگون تخصصی پزشکی و رشته های وابسته به آن است مانند رعایت نکردن ضوابط مربوط به تابلوی مطب یا سرنسخه های پزشکی یا خودداری از پذیرش بیماران اورژانسی و نظایر آن.

ارتباط با ما:

آدرس: خراسان شمالی - بجنورد - بیمارستان امام حسن (ع) - طبقه ششم

- آموزش پزشکی

شماره تماس: ۰۵۸۳۱۵۱۴۱۳۰

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان خراسان شمالی
مرکز آموزش، پژوهشی و درمانی تخصصی و فوق تخصصی امام حسن (ع)

تصور پزشکی

گردآورنده:

برسارزادان

آموزش پزشکی بیمارستان امام حسن (ع)

قصور پزشکی

قصور پزشکی نوعی جرم است که بنا به تبصره ۳ ماده ۲۹۵ قانون مجازات اسلامی ایران در حکم جرم شبه عمد است. جرایم عمومی عبارتند از:

(الف) جرم عمدی (با سوء نیت قصد فعلی و قصد جرم همراه است) که مجازات آن قصاص است.

(ب) جرم غیر عمد یا شبه عمد (بدون مسئولیت) ولی همراه با تقصیر (حرفه ای است و قصد فعلی وجود دارد ولی قصد جرم ندارد که مجازات آن دیه است).

(ج) خطای محض بدون سوء نیت و بدون تقصیر نه قصد فعل و نه قصد جرم دارد که مجازات آن دیه است. برابر ماده ۳۳۶ قانون مجازات اسلامی تقصیر مشتمل است بر بی مبالاتی، بی احتیاطی، عدم مهارت و رعایت نکردن مقررات دولتی.

- بی مبالاتی:

شامل ترک فعلی است که از نظر علمی و فنی انتظار انجام آن از پزشک می رود ولی صورت نپذیرفته است. عدم تدارک و تهیه تمهیدات لازم مثل آزمایشها و عکس های رادیولوژی و عدم انجام مشاوره های لازم و اخذ شرح حال و معاینه دقیق قبل از عمل جراحی یا اقدام درمانی یا معاینه نکردن قلب و عدم تهیه نوار قلبی قبل از بیهوشی همگی بی مبالاتی است. بنابراین در بی مبالاتی عملی باید انجام می گرفت ولی صورت نپذیرفته و جنبه منفی یا عدم انجام کار مطرح است.

بی احتیاطی :

بر خلاف بی مبالاتی جنبه مثبت و وجودی دارد یعنی اینکه فعلی انجام گرفته که از نظر علمی و اصول پزشکی نباید انجام میگرفت. لذا پزشک توجه و دقت کافی در امر درمان یا آزمایش را مبذول نداشته یا مرتکب اشتباه یا زیاده روی شده در نتیجه ضرر جسمانی یا روانی برای بیمار ایجاد کرده است. از جمله مثالهای این مورد پاره شدن روده در حین اعمال جراحی شکم جا گذاشتن وسایل جراحی یا پانسمان در داخل بدن هرگونه دستکاری نابجا در اعضای که در مجاورت عضو مورد عمل قرار دارند تجویز دارو بیش از میزان لازم و نظایر آن قابل ذکر است.